

UZASADNIENIE

(...) **Sp. z o.o. w S.** wniosła o stwierdzenie nabycia spadku po B. B., swojej dłużniczce, zmarłej w dniu 27.10.2013r. w S., ostatnio stale zamieszkałej w S. oraz o zasądzenie od uczestników postępowania na swoją rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

Uczestnicy E. B. (1) i R. B. nie przychyliłi się do wniosku, wskazując, że nie wiedzą o co chodzi w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

Spadkodawczyni B. B. zmarła w dniu 27.10.2013r. w S., ostatnio stale zamieszkiwała w S. (**dowód:** odpis skrócony aktu zgonu - k. 10 akt). W chwili śmierci była wdową. Zawierała jeden związek małżeński z E. B. (2), który zmarł przed nią. Z tego związku urodziło się dwoje dzieci, tj. E. B. (1) i R. B.. Spadkodawczyni nie miała dzieci pozamałżeńskich ani adoptowanych, ani dzieci, które by zmarły. Spadkodawczyni nie pozostawiła testamentu. Żaden ze spadkobierców nie zrzekał się dziedziczenia po B. B. ani nie został wydziedziczony bądź uznany za niegodnego dziedziczenia. Nikt nie składał oświadczeń spadkowych o przyjęciu bądź odrzuceniu spadku. Żaden ze spadkobierców nie występował do notariusza o sporządzenie aktu poświadczenia dziedziczenia po zmarłej (**dowód:** zapewnienia spadkowe uczestników postępowania - k.81-82, odpisy skrócone aktów urodzenia - koperta k. 11 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie należy zaznaczyć, że system prawny przewiduje dualistyczną formą powołania do spadku, tj. z mocy ustawy i z mocy dziedziczenia testamentowego (art. 926 kc). Tytuł nabycia praw spadkowych wynikający z jednej formy automatycznie wyklucza drugą.

Do kognicji Sądu orzekającego w niniejszej sprawie należało określenie kręgu spadkobierców ustawowych po zmarłej B. B., albowiem - co wynika ze zgodnych oświadczeń uczestników postępowania - spadkodawczyni nie sporządziła testamentu. Za dowód tego, że nie ma innych spadkobierców może być przyjęte zapewnienie złożone przez zgłaszającego się spadkobiercę, co zostało wyrażone w art. 671 kpc. Z kolei dokumenty przedłożone do akt sprawy w postaci odpisów skróconych aktów stanu cywilnego posiadają moc dokumentu urzędowego, zatem uznać należy, że w dacie zgonu (27.10.2013r.) B. B. pozostawiła dwoje dzieci - E. B. (1) i R. B.. Powyższa okoliczność wynikała z przedłożonych odpisu aktu zgonu oraz urodzenia, które to zgodnie z art. 244 § 1 kpc stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo poświadczane. Nadto zapewnienie spadkowe złożone przez uczestników postępowania jako zupełne i zgodne z prawdą przedstawiały okoliczności wynikające z dokumentów urzędowych.

Zgodnie z art. 924 kc spadek otwiera się z chwilą śmierci spadkodawcy. Z kolei na mocy art. 925 kc spadkobierca nabywca spadek z chwilą otwarcia spadku. Z powyższych przepisów wynika, że spadkodawca nabywa spadek z mocy ustawy, a więc wstępuje w ogół praw i obowiązków spadkodawczyni

Sąd dał wiarę zapewnieniom spadkowym złożonym przez uczestników postępowania, iż spadkodawczyni nie pozostawiła testamentu, dlatego zgodnie z wnioskiem zastosowanie miały przepisy dziedziczenia ustawowego określone w kodeksie cywilnym. W świetle art. 931 § 1 kc w pierwszej kolejności z ustawy powołane są do spadku dzieci zmarłego oraz jego małżonek i dziedziczą oni w częściach równych (...). Stwierdzić należy, iż spadkodawczyni w chwili śmierci była wdową. Miała dwoje dzieci. Mając powyższe na uwadze stwierdzić należało, że uprawnionymi do dziedziczenia z mocy ustawy pozostały dzieci spadkodawczyni - E. B. (1) i R. B. po 1/2 części spadku każdy z nich.

Wzgląd na powyższe uzasadniał orzeczenie jak w pkt 1 sentencji postanowienia.

Rozstrzygając w przedmiocie kosztów postępowania Sąd oparł się na obowiązującej w postępowaniu nieprocesowym zasadzie wyrażonej w art. 520 § 1 kpc, zgodnie z którą każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

Zasada ta oznacza, że uczestnika obciążają koszty tej czynności, której sam dokonał, jak i czynności podjętej w jego interesie. Koszty poniesione przez uczestników, związane z ich udziałem w sprawie, nie podlegają wzajemnemu rozliczeniu (zwrotowi). Zasada ujęta w art. 520 § 1 kpc jest nienaruszalna w sytuacji, w której uczestnicy są w równym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania lub – mimo braku tej równości – ich interesy są wspólne. W pozostałych wypadkach sąd może od tej zasady odstąpić i orzec według dyrektyw określonych w § 2 lub 3 art. 520 kpc.

W postępowaniu o stwierdzenie praw do spadku, w którym sąd wzywa do udziału w sprawie wszystkich znanych spadkobierców bez względu na to, czy roszczą sobie pretensję do spadku, czy też nie, uzasadnione będzie obciążenie kosztami takiego uczestnika, który przez swe oświadczenie lub nieuzasadnione wnioski spowoduje dodatkowe koszty lub zwłokę w rozstrzygnięciu sprawy albo też przez swoje zachowanie się (sprzeciw przeciwko uwzględnieniu wniosku, zgłoszenie środka prawnego) da wyraz swemu stanowisku sprzecznemu z wnioskami i interesem innych uczestników i w ten sposób uzyska charakter ich „przeciwnika” i „strony przegrywającej”. Jeżeli natomiast udział uczestnika w postępowaniu ograniczył się do potwierdzenia odbioru wezwań na terminy posiedzeń sądowych i jeżeli uczestnik żadnych oświadczeń i wniosków nie składał, nałożenie na niego obowiązku zwrotu kosztów jest nieuzasadnione (tak: orzeczenie Sądu Najwyższego – Izby Cywilnej z dnia 25 lipca 1960r. I CR 640/60 OSN 1961/IV poz. 109).

Na koszty niniejszego postępowania składają się: opłata od wniosku – 50 zł, wynagrodzenie pełnomocnika – 60 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, a także koszty uzyskania danych spadkobierców oraz ich aktów stanu cywilnego i aktu zgonu spadkodawcy. Wskazać należy, iż koszty te związane były z czynnościami dokonanymi przez wnioskodawcę (złożeniem wniosku o stwierdzenie nabycia spadku), a zatem zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 520 § 1 kpc obciążają one wnioskodawcę. Jednocześnie, w ocenie Sądu, nie zaszyły przypadki uzasadniające odstąpienie od powyższej zasady. Podkreślenia wymaga, iż na rozprawie uczestnicy postępowania złożyli oświadczenia spadkowe wg ich najlepszej wiedzy. Uczestnicy nie składali żadnych wniosków i innych oświadczeń, a zatem uznać należy, iż uczestnicy postępowania swoim zachowaniem nie spowodowali dodatkowych kosztów ani zwłoki w rozstrzygnięciu sprawy.

Względem powyższe uzasadniał orzeczenie jak w pkt 2 postanowienia.